

Ministerium. Med denne Anskuelse maatte det fuldkommen stemme at understøtte saadanne Love som Loven af 8de April 1851 og den nærværende Lov; thi det er jo ikke Andet, der herved tilfigtes, end en Overenskomst mellem Staten som Eier og Bonden som Bruger. Altsaa er Grundtanken i Loven af 8de April 1851 aldeles stemmende med en Bestræbelse for frivillig Overgang til Selveiendom, og det er derfor meget let forklarligt, at, om man end ikke, hvad der før mit Vedkommende er Tilfældet, billiger hver enkelt Bestemmelse i Loven af 8de April 1851, saaledes som den blev vedtaget, kan man dog understøtte nærværende Sag.

Forsaavidt der fra den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amt (Madvig) er bleven anført adskillige Data, skylder jeg mig selv at bemærke, at man, ved at gjennemlæse Udvalgets Betænkning, vil finde, at der er anført Aars-tal og Datoer, som ganske stemme med, hvad den ærede Rigsdagsmand anførte, men som ogsaa gjorde det uforlødent for mig, i mit Foredrag idag at gaae saa specielt ind i Sagen, som nu er fæst.

Med Hensyn til den ærede sidste Talers Uttringer tiltroer jeg mig paa ingen Maade nogen stor Skarpsindighed, og saaledes er det blevet Tilfældet, at jeg med Hensyn til hans Uttringer er kommen i et noget lignende Forhold, som man siger skal være indtruffet med en stor Philosoph, der tilsidst udtalte, da han sluttede sit Liv, at af alle hans Disciple havde kun een forstaaet ham, og han havde misforstaaet ham (Pater). Det gjør mig saaledes ondt, at jeg af den ærede Rigsdagsmands Foredrag igaar kun har forstaaet en enkelt Uttring, og dog har misforstaaet denne. Saa meget forstaaer jeg imidlertid, at vi dog ikke ere ganske enige om den gjensidige Værdi af Selveiendom og Fæsteeiendom. Jeg er ikke en blind Tilhænger af Selveiendom, men ikke desto mindre troer jeg, at det for Landets Vel og Bondestandens sande Udvikling er ønskeligere, at der eksisterer et virkeligt frit Eiendomsforhold, end ét saadant Forhold som paa det kalkreugiske Gods. Jeg troer, at netop ved et frit Selveiendomsforhold henvise vi meget mere Bondestanden til de Egenstaber, uden hvilke

den overhovedet ikke kan bestaae, nemlig til Stræbsomhed og Forsynlighed, og at Udviklingen af disse Egenstaber hos den derved gaaer langt lettere for sig end ved en saadan særlig Beskyttelse, der til en vis Grad vil gjøre det unødvendigt for dem at efterstræbe de nysnævnte Egenstaber, der imidlertid ere høist gavnlige for dem, ikke blot i deres specielle Livsstilling, men ogsaa i deres Stilling som Statsborgere i Almindelighed.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget, efter at være bleven oplæst i den Form, det ved de stedfundne Afstemninger havde erholdt (see Anhanget), under Afstemning, der efter Begjæring af Barfod, Schroll, P. Knudsen, L. Schøler, Sørensen, Clausager, Holm, Johansen, Jacobsen, Høier, Alberti, la Cour, N. Winther, A. Hansen og Grønborg fretoges ved Navneopraab. Udvaldet af denne Afstemning var, som nedenstaaende Liste nærmere viser, at Lovforslaget vedtoges med 67 Stemmer mod 6.

Ja.

Oleerup; Jespersen; Næsing; Wilkens; Badstu; Barfod; Blac; Voserup; Bunzen; Christensen, D.; Clausager; Clausen; la Cour; Damgaard; Damkier; Frølund; Gram; Grundtvig; Grønborg; Hall; Hansen, A.; Hansen, J. A.; Hansen, L.; Hoffmeyer; Holm; Hækkerrup; Høier; Jacobsen; Jagd; Jensen, Chr.; Johansen; Kampmann; Knudsen, P.; Kosoed; Krieger; Larsen, J. G.; Lehmann; Lykke; Madvig; Mourier; Olesen; Oppermann; Ostermann; Otterstrøm; Ottesen; Petersen, J.; Rasmussen; Rovsing; Rée; Rosenørn; Rothe; Schack; Schroll; Schøler, L.; Sidenius; Skau; Spandet; Spønneck; Steen; Sørensen; Thomsen, D.; Tillisch; Tscherning; Winther, G.; Winther, N.; Alberti; Ammikhøll.

Nei.

Blixen-Finecke; Bregendahl; David; Monrad; Raben; W. Schøler,

Fraværende med Orlov.

Hansen, J. A.; Hjerrild; Wegener; Willgaard.

Fraværende.

Bardenfleth; Christensen, J.; Fenger; Fuglede; Hansen, C. H. (syg); Hansen, C. A.; Hermansen;